

IS DAT NOU ECHT ZO MOEILIJK?

“Ja”, zegt Wouter Post onderzoeker bij Wageningen University & Research. Zo simpel kan een antwoord zijn. Het maken van een echt duurzame verpakking waarin je voeders voor huisdieren lang goed houdt én die ervoor zorgt dat vocht en vet niet via de verpakking de wijde wereld in trekken, is een droom waar veel producenten mee worstelen. En, zo vertelt Wouter, die droom waarmaken, dat lukt waarschijnlijk niet in je eentje.

Wouter Post

TEKST: JANINE VERSCHURE | FOTO'S: WUR EN SHUTTERSTOCK

Het onderwerp speelt al jaren en steeds meer consumenten zijn op zoek naar producten die gemaakt zijn met zorg voor onze leefomgeving. Omdat verpakking daar een belangrijk deel van uitmaakt, zijn veel producenten van diervoeding op zoek naar dé oplossing. Eigenlijk probeert ieder voor zich het wiel uit te vinden en zo vreemd is dat niet. Als jij degene bent die dat ei van Columbus vindt, heb je spreekwoordelijk goud in handen. Helaas is de kans groot dat de ontwikkeling van die droomverpakking ook goud gaat kosten. Dat is een van de redenen dat Dibevo in 2019 een kennisavond over duurzame verpakking organiseerde, speciaal voor fabrikanten en groothandels. Dat deden wij in samenwerking met Wouter Post, die de ondernemers vertelde over de ontwikkelingen, uitdagingen én over de mogelijkheden die samenwerking zou kunnen bieden. We spreken Wouter om hem te vragen hoe het er momenteel voor staat, of er nieuwe ontwikkelingen zijn en waarom het zo verdikkemes moeilijk is om verpakking te verduurzamen.

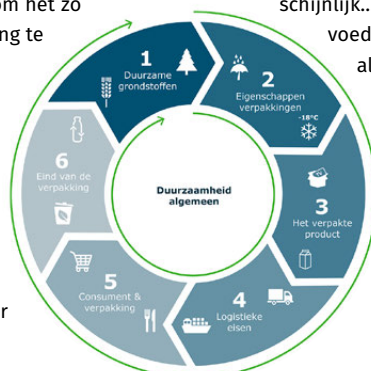
Terug naar papier

“In principe zou iedereen graag terug willen naar papier”, vertelt Wouter. “De wetgeving die op Europees niveau is doorgevoerd, is in het voordeel van papieren verpakking, maar alleen papier werkt niet. Er

is namelijk nog steeds geen papier dat water- en vetafstotend is. Daarom moet er een barrière worden aangebracht tussen het product en het papier. Anders is de voeding zeer beperkt houdbaar en trekt er vocht en vet in het papier. De barrière die producenten aanbrengen, bestaat meestal uit kunststof. Duurzaamheid is als een ladder met vele sporten. De eerste is om de verpakking recyclebaar te maken, de tweede om recyclelaar toe te passen in de verpakkingen. In het ultieme geval maak je een verpakking die ook als deze onverhoopt in de natuur komt, geen schade veroorzaakt. Maar die laatste bestaat nog niet en de ontwikkelkosten zijn hoog.”

Als het eruitziet als papier, en voelt als papier...

If it looks like a duck, swims like a duck, and quacks like a duck, then it is probably a duck. Als het eruitziet als papier, voelt als papier, en knispert als papier, dan is het waarschijnlijk... géén papier dus. Wouter vertelt dat veel voedingsverpakkingen eruitzien als papier en daar alle kenmerken van hebben, maar in feite dus geen papier zijn. “Sommige producenten zijn er goed in om een verpakking eruit te laten zien als papier. Daarmee wordt de consument in feite op het verkeerde been gezet, want vaak koopt hij dat product in de veronderstelling dat het duurzaam verpakt is en dat hij dus goed bezig is. Hij zet het met een goed gevoel aan straat als het oudpapier

wordt opgehaald, maar dan moeten papier en plastic dus nog wel gescheiden worden. Oudpapier-recyclingbedrijven kunnen veel qua scheiding, de meeste recyclingbedrijven kunnen diepvriesdoosjes waarin maar aan één zijde een laagje PE zit wel scheiden in pulp en PE-plastic (PE = polyetheen; hiervoor is een aparte afvalstroom binnen het plastic, zodat het volledig gerecycled kan worden – red.), maar ingewikkeldere samengestelde verpakkingen van papier en plastic lukt nu nog niet. Veel consumenten die hun verpakkingen aan straat zetten, hebben er geen idee van dat er in die zak waarin de hondenbrokken zaten, laagjes kunststof en bedrukking zitten die het recyclingproces bemoeilijken.”

Vies woord

Wouter vertelt dat kunststof een beetje een vies woord is geworden, omdat iedereen het associeert met milieuvervuiling, zieke vissen en oceanen vol plasticsoep, maar plastic hoeft niet schadelijk te zijn voor het milieu: “Dat wordt het pas als het in de natuur terecht komt. Diervoederverpakking vormt wat dat betreft, denk ik, geen groot risico. Als dat in de afvalbak wordt gedaan en in het juiste recyclingsegment belandt, worden papier en plastic gescheiden. De vraag die je je wel kunt stellen is hoe groot de impact van dat product is op het recyclingproces. Hoe simpeler een verpakking is, uit hoe minder lagen deze bestaat, hoe gemakkelijker hij te recyclen is. Als alles van papier zou zijn, had je heel beroerde verpakkingen en dus veel verlies aan product, maar de verpakkingen waren wel geweldig recyclebaar.”

Die ‘droomverpakking’

We hadden het al even over het feit dat die ‘droomverpakking’ dat gouden ei, wellicht al ergens in een laboratorium ontwikkeld is. De volgende stap; daar daadwerkelijk mee gaan werken, is echter groter dan je denkt. Wouter: “Vanwege de kosten die daarmee gemoeid zijn. Daarom zou het mooi zijn als je dat als branche kunt oppakken, eventueel samen met andere branches. Kijk, de gezelschapsdierensector is heus geen reus als je dat vergelijkt met de humane voedingsindustrie, maar ik denk wel dat veel huisdierenbezitters een bovengemiddelde betrokkenheid hebben bij het milieu. Mensen met dieren houden vaak van de natuur, die lijn mag je denk ik wel trekken. Als je op korte termijn je doel wilt bereiken, die echt duurzame verpakking, dan ga ik er niet van uit dat dat lukt doordat vele individuele bedrijven op zoek gaan naar dat spreekwoordelijke gouden

ei. Dan zou samenwerking veel meer zoden aan de dijk zetten; fabrikanten die gezamenlijk optrekken, in nauw contact met afvalverwerkers en de wetenschap. Dan zou je tot één verpakking kunnen komen, waarin elke soort diervoeding verpakt wordt; dan zitten bijvoorbeeld hondenbrokken altijd in diezelfde zak. In een markt waarin concurrentie hoogtij viert, is dat wellicht een wel heel loffelijk streven. Daar komt nog bij dat juist het bedrukken van die verpakking, het gebruik van inkt, weer een extra toevoeging is die een verpakking doorgaans minder goed te recyclen maakt. En juist die inkt gebruikt de producent om de identiteit van de voeding mede te bepalen. Ik beseef hoe belangrijk het is om je als producent door middel van je verpakking te onderscheiden en daarom begrijp ik dat één ultieme duurzame verpakking voor alle diervoeders voorlopig een utopie zal zijn.” ←

“Inkt is een extra toevoeging die een verpakking doorgaans minder goed te recyclen maakt.”

Copyright foto

Copyright foto
Copyright foto